

پیام دولت به بازنشستگان : نان شما را اجر می کنیم

دوستان کارگر ؛ همانطور که همه می دانیم طی سی سال کار ماهیانه ۳۰٪ حقوق خود را به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت کرده ایم و این میزان قابل مقایسه با مقادیری که کارکنان دیگر بیمه ها از قبیل کشوری و لشکری پرداخت می کنند نیست .

بر طبق ماده ۹۶ قانون تأمین اجتماعی میزان افزایش حقوق بازنشستگان و مستمری بگیران می بایست بر طبق میزان تورم سالیانه افزایش یابد و این را بخوبی می دانیم که میزان تورم واقعی که از طریق آمار غیر رسمی و مراکز مستقل بدست می آید بسیار بیشتر از آماری است که توسط بانک مرکزی و یا مرکز آمار ایران منتشر می شود . میزان افزایش تورم در سی سال اخیر بر طبق محاسبات بطور متوسط سالیانه ۲۶٪ بوده است و در بیشتر سال ها از نظر تورم در خاورمیانه اول و در جهان بین چهارم و پنجم در نوسان هستیم . اگر برخی قیمت ها را مقایسه کنیم متوجه می شویم که این آمار ها حقیقت دارد قیمت گوشت در سال ۱۳۶۰ به ازای هر کیلو ۱۰ تومان بود اما در سال ۹۰ به کیلویی ۱۸۰۰۰ تومان رسید یعنی ۱۸۰۰ برابر شده است طبق برآورد آقای احمد توکلی نماینده مجلس تورم سال ۹۰ حدود ۴۰٪ می باشد اما آمارهای رسمی چنین واقعیتی را بیان نمی کنند

ما در بحث خود به همان آمار مراجع رسمی تکیه می کنیم .

سال ۹۱	سال ۹۰	سال ۸۹	سال ۸۸	سال ۸۷	سال ۸۶	
	۲۲/۳	۱۵/۲	۱۰/۸	۲۵/۸	۱۷/۵	میزان تورم
	↗ ۱۰٪	↗ ۱۰٪	↗ ۶٪	↗ ۲۰٪	↗ ۱۷/۵٪	افزایش حقوق
	↘ ۱۳/۳٪	↘ ۵/۲٪	↘ ۴/۸٪	↘ ۵/۸٪	↘ صفر	کاهش واقعی حقوق

جدول فوق نشان می دهد که تنها در سال ۸۷ میزان افزایش حقوق برابر تورم اعلام شده بوده است و در بقیه سال ها بین ۵ تا ۱۲ درصد از حقوق ما را طبق آمار رسمی کاهش داده اند و اگر در سال ۹۱ به میزان ۱۰٪ حقوق بازنشستگان را افزایش دهند چون تورم رسمی حداقل ۲۲/۳ می باشد (آمار غیر رسمی ۴۰٪ است) بیشترین کاهش در حقوق (۱۲/۳ - ۲۲/۳) درصد را در سال آینده خواهیم داشت اما بر طبق واقعیت ها و آمار غیر رسمی بمراتب بیشتر از آن است

پیام دولت چنین است : شما نیروی جوانی و توانمندی های خود را صرف ساختن و تولید کرده اید و دیگر قابل استفاده نیستید . آنقدر حقوق شما را کاهش می دهیم و سفره تان را خالی و از هزینه های آسایش و درمان شما می زنیم تا زجر کش شوید یکی از استدلال های دولت در عدم افزایش حقوق بازنشستگان مطابق تورم آن است که می گوید یارانه هم می دهیم اما می بایست گفت که این موضوعات ابدا ربطی بهم ندارند زیرا یارانه ها به همه داده می شود و پرداخت بهمه یعنی افزایش تقاضا در کل و با توجه به ثابت بودن و یا کاهش عرضه و تولید ؛ دادن یارانه بهمه بدون گرفتن مالیات های سنگین از صاحبان ثروت و سرمایه خود باعث تورم شده و دردی از بازنشستگان را دوا نمی کند در صورت عدم افزایش حقوق ما در سال ۹۱ به میزان حداقل ۲۵٪ از اول

اسفند ماه جاری (۹۰) می بایست در سراسر کشور در مقابل مراکز اصلی سازمان تأمین اجتماعی و سپس در برابر استانداری ؛ ریاست جمهوری و مجلس با هماهنگی قبلی هر روزه تجمع نماییم . با یافتن همدیگر تشکل

راهکار پایان دادن به این وضعیت چیست ؟

برای پاسخ به این سوال به بیانیه جمعی از بازنشستگان که قبلا در تجمع بازنشستگان در مقابل مجلس شورای اسلامی منتشر شد استناد می کنیم که ضمن طرح مطالبات بازنشستگان در مورد سازماندهی مورد لزوم بازنشستگان پیشنهادهای داده بود . توضیح آنکه از میان مطالبات درخواست شده تنها بیمه تکمیلی برقرار گردید که آنهم کاسبکارانه و سود جویانه بود و درخواست بازنشستگان رفع نواقص آن است در اینجا ضمن تکرار مطالبات بازنشستگان در مورد ضرورت تشکل از بیانیه قبلی نقل می کنیم :

خواسته ها و مطالبات بازنشستگان تأمین اجتماعی :

- ۱- افزایش حقوق سالیانه طبق ماده ۹۶ تأمین اجتماعی و برابر تورم اعلام شده توسط سازمان های بیطرف
 - ۲- تشکیل صندوق رفاهی وام ؛ درمان ؛ تأمین ؛ مسافرت و وام تحصیلی فرزندان برای کلیه بازنشستگان
 - ۳-تشکیل تعاونی های مسکن برای بازنشستگان فاقد مسکن
 - ۴- ایجاد مراکز رفاهی و ورزشی برای بازنشستگان و خانواده های آنان
- یک اصل تاریخی می گوید هر نسلی پا روی دوش نسل قبلی خود می گذارد ؛ این همه بنا ها ؛ شهرها ؛ کارخانه ها ؛ سد ها ؛ جاده ها و خیابان ها و تأمین زندگی دهها میلیون انسان نسل پس از ما ؛ از زحمت چه کسی ساخته شده است ؟ امروزه کسانی از این دسترنج ها استفاده می کنند بدون آنکه کاری انجام داده باشند و تنها از نتایج کار ما بهره مند شده اند آنها این ویژگی را داشته اند که با بورس و سفته بازی ؛ تجارت انحصاری ؛ سرمایه ؛ رشوه ؛ استفاده از منابع عمومی جامعه و حقه و نیرنگ سود برده اند و هم اکنون وقتی در اثر اقدامات آنها تورم ایجاد می شود یک شبه ثروت آنها چندین برابر شده و فرزندان ما از دست یابی به یک آموزش ؛ بهداشت و تغذیه درخور برای رشد ؛ و همچنین مسکن مناسب و تشکیل زندگی محروم هستند و از آنطرف حقوق ما به همان میزان تورمی ساختگی که خود اعلام می کنند بر خلاف قانون افزایش نمی دهند.

راهکار ما ایجاد تشکیلات دائمی و سراسری است

اگر متحدانه و در سراسر مملکت خواسته های خود را با صدای رسا اعلام کنیم کسی نمی تواند آنرا نشنیده بگیرد ؛ ما جمعیت زیادی هستیم می توانیم در تصمیمات کلان و انتخابات و غیره اثر گذار باشیم ؛ باید جمع خود را باور کنیم همانطور که ما سازندگان نعمات موجود هستیم ؛ اما سئوال اینستکه شورا های خود را چگونه تشکیل بدیم؟

۱-در تمامی شهرستان ها و مراکز استان می توان با تجمع در مقابل سازمان کل تأمین اجتماعی بطور مرتب اول هر ماه ضمن بیان خواسته ها ؛ مجمع عمومی خود را تشکیل و یک هیأت موسس شورای نمایندگان با اهداف زیر تشکیل شود.

- فراخوان تشکیل مجمع عمومی بازنشستگان هر شعبه در مسجد محل ؛ پارک منطقه و یا یک مکان عمومی دیگر که

بطور مرتب در پانزدهم هر ماه تشکیل شود و برگزاری انتخابات جهت شورای دائمی همان منطقه

- تشکیل کمیسیون های ؛ فرهنگی و انتشارات ؛ روابط عمومی ؛ همکاری های داوطلبانه ؛ تفریحی و ورزشی و غیره

- انتشار خبر نامه بازنشستگان تأمین اجتماعی منطقه بطور ماهیانه برای بازنشستگان هر شعبه

۲- تشکیل شوراهای بازنشستگان تأمین اجتماعی شهر ها متشکل از نمایندگان مناطق با کمیسیون های مربوطه

۳- تشکیل شوراهای استانی از نمایندگان شهرها و بلاخره در سطح کشور از نمایندگان استانه

جمعی از بازنشستگان تأمین اجتماعی